

Trung Tá Nguyễn Văn Long: Bão Quét công thần

Tác Giả: Lê Xuân Nhu & Duyên Anh & Nguyễn An Vinh
Thứ Tư, 11 Tháng 8 Năm 2010 07:15

Máu Trung Tá Long đã thấm xuống lòng đất mãi

Hình tượng tạc của anh hùng Nguyễn Văn Long, trung tá Cảnh Sát Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa trong ngày 30-4-1975 dưới chân tượng đài Thủy Quân Lục Chiến đi diễu hành trên Hồ Nghé Viên VNCH.

Trong hình này, chiếc mũ đã bỏ lại đó lấy mất.

*Hình tu n t t c a anh hùng Nguyễn Văn Long, trung tá C nh Sát Qu c Gia Vi t Nam C ng
Hoà
trong ngày 30-4-1975 d i chân t ng đài Th y Quân L c Chi n đ i đ i n tr s H Ngh Viên
VNCH.*

Kính m i quý v xem bài c a Lê Xuân Nhu n: Trung Tá Nguyễn Văn Long

C ng s n chi m đ c Mi n Nam đã m i năm r i mà tôi v n còn ti p-t c b chúng kêu lên, kêu xu ng h i cung. Tuy th , nh nh ng th i-gian đ i “đi làm vi c” nh th t i các tr i giam nh Thanh-Li t Hà-N i; Kho-Đ n, H i-An, và Hòa-S n Qu ng-Nam; mà tôi có đ p g p nhi u cán-b Vi t-C ng c p cao b b t v t i “kinh-t” ho c “tham-ô” và c “b o-lo n” n a, cũng nh đ ng-bào nhi u gi i ph m t i “ph n-đ ng hi n-hành”, v t biên, v t bi n, đ a h i-l , xâm-ph m ho c phá-ho i tài-s n xã-h i ch -nghĩa, vân vân, nên tôi bi t nhi u và bi t s m nh ng bi n-c x y ra bên ngoài th -gi i “c i-t o” h n các anh ch em khác trong tù.

Tôi đã nghe tin trung-tá Nguyễn Văn Long t -t t lâu. Nh ng vì có nh ng tr ng-h p s th t khác v i tin đ n; v l i, bi t đầu đó không là m t ng i khác mà l i trùng tên v i ng i mà tôi thân+th ng; h n n a, anh Nguyễn Văn Long c a tôi là m t tín-đ Ky-Tô-Giáo, l nào l i t h y mình; do đó, tôi v a âm-th m đau-kh v hoàn-c nh chung, v a bán-tín bán-nghi v ph n anh Long. Đ n khi tôi đ c nghe thêm hai viên th -tr ng - m t thu c C c Xu t-Nh p-Kh u 2 t i “thành ph H Chí Minh”, m t thu c Ban H u-C n Quân-Khu 5 - kh ng-đ nh là h có nghe đ -c p trong n i-b c -quan r ng, ngoài m t s t ng-lĩnh Mi n Nam đã t -sát ch không ch u đ u-hàng hay tr n ch y ra n c ngoài, có m t trung-tá C nh-Sát tên Nguyễn Văn Long, t Đà-N ng di-t n vào, đã t -t ch t phía tr c tr -s Qu c-H i Vi t-Nam C ng-Hòa, tôi m i tin ch c đó chính là anh Nguyễn Văn Long.

Anh Long vnh-bi t cõi đ i gi a c nh l a-b ng đ u-sôi, b n-bè nói riêng và đ ng-bào nói chung thì còn b n lo t c u l y mình, trong khi k thù thì càng thù h n anh thêm, l y đầu có nh ng vòng hoa và nh ng nén nhang cùng nh ng dòng l th ng ti c ti n anh v n i an ngh cu i cùng.

Năm 1982, t i Tr i bí-m t Thanh-Li t, thu c Huy n Thanh-Trì, Hà-N i, là n i giam-c u các ph n-t quan-tr ng nh t, mà đa-s là cán-b Đ ng, Nhà-N c và B -Đ i c p Trung- ng, do B N i-V tr c-ti p qu n-lý, tôi m i đ c m t “b n tù” cho bi t thêm m t chi-ti t quý-báu v cái ch t hùng-vinh c a trung-tá Nguyễn Văn Long. Đó là Ph m Trung Linh, m t trung-tá b -đ i B c-Vi t, nguyên Tr ng Ti u Ban Thanh Tra & Xét Khi u T thu c Trung ng C c Mi n Nam - t ng-th -ký c a m t t -ch c đ o-chính quân-s đ -đ nh hành-đ ng vào đêm 24 r ng ngày Nô-En năm 1979 nh ng b t-thành nên b b t cùng v i m t s t ng+tá và cán-b cao-c p khác - xác-nh n r ng gã đã có trông th y b c nh ch p c nh trung-tá Nguyễn Văn Long m c c nh-ph c ch nh-t n m ch t tr c m t t ng-đài Chi n-Sĩ Qu c-Gia phía tr c tr -s Qu c-H i Vi t-Nam C ng-Hòa, in trên bìa tr c c a m t t p-chí Hoa-K , trong kho sách+báo ngo i-qu c mà Vi t-C ng m t s c p cao đã s u-t m đ nghiên-c u nh ng gì có liên-quan đ n Vi t-Nam.

Trung Tá Nguyễn Văn Long: Báo Quốc công th

Tác Giả: Lê Xuân Nhu & Duyên Anh & Nguyễn An Vinh
Thứ Tư, 11 Tháng 8 Năm 2010 07:15

Th là t đó không nh ng tôi nguôi t i s u mà trái l i còn c m th y lòng mình vui th a cho anh Long. Báo M mà đã đăng lên thì kh p th -gi i đ u bi t. Anh, cùng v i nh ng v anh-hùng tu n-qu c khác trong bi n-c l ch-s 30-4-1975, đã nói lên đ c hùng-h n và c -th tinh-th n b t-khu t c a dân-t c Vi t-Nam yêu chu ng T -Do tr c quy n-l c c a c ng-s n b o-tàn.

*

Thu y, vào kho ng 1950, i Mi n Trung có hai h -th ng an-ninh: m t bên là Pháp v i c -quan Sûreté fédérale (Liên-Phóng Liên-Bang) và Police française (C nh-Sát Pháp), m t bên là Vi t-Nam v i c -quan Công-An & C nh-Sát Qu c-Gia. Anh Nguyễn Văn Long từng-s b bên Sûreté Fédérale (chính-tr) c a Pháp, trong s vài ng i ph -trách n i-ô Th n-Kinh; còn tôi thì bên C nh-Sát (hình-s) c a Vi t-Nam. Tôi kiêm c vi c sáng-tác, ra báo, và đ ng k ch cho s -làm, và cho riêng mình.

Chúng tôi th ng u ng cà-phê i quán L c-S n, nhà hàng i -thiên trên l đ i-l Tr n H ng-Đ o, quay l ng vào ch Đông-Ba.

Nhân-viên hai bên không a gì nhau, nh ng g p m t mãi cũng thành quen nhau.

Đ o y, tôi vi t cu n truy n “Trai Th i Lo n” ch ng Pháp xâm-l c và B o-Đ i bù-nhìn, nên b b t giam; sau nh phái-đoàn c a các nhân-sĩ Cao Văn T ng, Cao Văn Chi u, cùng v i nhà-báo Ph m Bá Nguyên và c Giám-Đ c Thông-Tin Lê T o can-thi p v i Th -Hi n Phan Văn Giáo, tôi m i đ c tr t -do. Ra tù, t -nhiên tôi đ c thi n-c m c a nhi u ng i h n.

M t hôm, anh Long tâm-s v i tôi: “Tôi ch ng Vi t-Minh nên l vào làm v i Tây; nay tôi đã quy t s th i đ qua làm v i ng i mình”.

Anh ít nói, không văn-hoa, l i l n tu i h n tôi nhi u, mà đã nói th ng v i tôi nh th thì tôi hi u r ng anh đã đau-lòng kh -trí đ n ng n nào tr c th i-cu c b p-bênh c a n c nhà. Trong th i-gian ch -đ i, anh Long đã nghe theo l i thuy t-ph c c a tôi, b qua cho nhi u b n th c a tôi, thí-d Nh t-Hiên, Vân-S n PMT, Nh -Tr , v.v... mà Sûreté Fédérale đã đ nh b t giam. Liên-Phóng Liên-Bang c a Pháp mà đã b t ai thì ng i y khó v đ c v n toàn.

Sau đó, anh đã chuy n qua Công-An Vi t-Nam; và Vân-S n Phan M Trúc cũng nh Nh -Tr Bùi Chánh Th i thì vào Sài-Gòn; k thành ký-gi tên tu i, ng i nên lu t-s tài-danh.

Sau khi gia-nh p vào đ ng hàng-ngũ thích-h p đ ph ng th chính-nghĩa qu c-gia, tr i qua m y ch c năm tr i g n bó v i L c-L ng C nh-Sát & Công-An Vi t-Nam C ng-Hòa, anh Nguyễn Văn Long t n-t y ph c-v , và đã n i ti ng là m t trong s nh ng c p ch -huy tích-c c, c ng-tr c và liêm-khi t nh t trong ngành.

*

Tôi v i Mi n Trung đ m-trách Giám-Đ c Ngành Đ c-C nh t i B T -L nh C nh-L c Vùng I vào ngày 26 tháng 9 năm 1973. Tìm g p l i các b n cũ, thu c l a tu i trên t -tu n, đã t ng gi các ch c-v Tr ng Ty Công-An, C nh-Sát-Tr ng, Tr ng Ty CSQG tr lên, t th i B o-Đ i

qua th i Đ -Nh t C ng-Hòa đ n nay, mà hi n còn l i t i Vùng này, tôi th y ch có 6 ng i, trong đó có anh Nguyễn Văn Long.

M t s ch a có ch c-v t ng-x ng thì tôi nâng lên ho c h p-th c-hóa cho làm Phó Giám-Đ c, Chánh-S . Anh Long thì đã là m t Chánh-S n m S T -Pháp r i, nên tôi không giúp gì v ch c-v mà ch giúp v công-v mà thôi; nh ng tin-t c v hình-s mà tôi có đ c, thay vì x p b thì tôi chuy n qua cho anh. Tuy nhiên, đáp l i, chính anh giúp tôi nhi u h n, r t nhi u, c trong công-tác c -th h ng ngày l n v ph ng-di n tinh-th n.

Anh Long t -nguy n làm thêm nhi m-v chính-tr – di t-C ng – ngoài ph n-v chính c a anh là truy lũng k ph m-pháp v m t hình. Là m t tay c trong gi i tình-báo cũ, anh đã nhân làm công-tác s u-t m v hình-ph m mà thu-th p thêm tin-t c v qu c-ph m, và đã cung-c p cho ngành Đ c-C nh c a tôi nhi u manh-m i v c ng-s n n m vùng. Theo anh quan-ni m, đã là C nh-Sát Qu c-Gia, v i ch c-năng an-ninh tr t-t , thì ph i góp ph n tr c-ti p ho c gián-ti p vào lãnh-v c tình-báo, đ phát-hi n và lo i-tr c ng-s n – mà trong giai-đo n hi n-t i thì đ i-t ng Vi t-C ng ph i là u-tiên hàng đ u – đ b o-v và duy-trì an-ninh & tr t-t chung. Anh không th ch t b ng lòng v i ph n-s ti u-tr t i-ph m xã-h i, mà ph i tham-gia ph n nào, trong kh -năng mình, vào trách-nhi m thanh-tr ng gi c lo n đ gi n c và c u dân.

Qua thái-đ và hành-đ ng chính-đáng c a mình, trung-tá Nguyễn Văn Long đã m c-nhiên gi i m t thông-đi p, m t l i nh n-nhe tâm-huy t, đ n nh ng anh+ch +em đ ng-nghi p nào mà vì lý-do nào đó đã t cho mình là C nh-Sát S c-Ph c thì không dính-d p gì v tình-báo, nh t là C ng-T c Mi n Nam và C ng-S n B c-Vi t xâm-lãng.

Trung-Tâm Hu n-Luy n Tình-Báo c a tôi n m trên bãi bi n S n-Chà, tu t bên kia b Hàn-Giang. L n nào khai-gi ng ho c b -gi ng khóa nào nhà-tr ng cũng đ u có m i các c p ch -huy c Đ c-C nh l n S c-Ph c đ n đ . V sau, tôi b b t ti c măn-khóa, ch m đ t tình-tr ng b t các h c-viên góp ti n. Không còn ti c-tùng, thì ph n l n quan-khách ng t vãng-lai, vi n c b n vi c và đ ng quá xa; nh ng anh Long v n ti p-t c đ n đ – anh nói – đ y m-tr tinh-th n chung.

Anh thng c p tr c tôi, nh ng bao gi cũng ý-t nh ng tôi v ngôi th đ ng+ng i, nh t là trong các cu c h p chính-th c có các c p đ i t các n i v , vì ch c-v anh th p h n. Anh nói: mình ph i nêu g ng k -lu t cho thu c-viên, mà m u ch t c a k -lu t là tôn-ti.

V m t t -pháp, trung-tá Nguyễn Văn Long đã th c-hi n đng kh u-hi u “pháp b t v thân”. Ngay đ i v i chính đ ng-nghi p, b t-c nhân-viên c nh-sát nào mà ph m t i hình-s là anh truy-t ra tòa th ng tay – anh nói – đ lành-m nh-hóa n i-b , và nêu g ng th ng-tôn lu t-pháp cho ng i dân. B i th , anh b nhi u ng i gi i b ng cái tên “Long Lý”, ý nói anh ch bi t chi u-lý ch không v -tình.

Sau Hi p-Đ nh Paris 1973, tình-hình xã-h i Mi n Nam th t là r i-ren. Bên ngoài thì C ng-S n B c-Vi t công-khai - t đ thêm quân và chi n-c , vũ-khí vào t n-công ta; bên trong thì các t -ch c x ng-danh đ i-l p và l i-d ng t -do quá-khích, ti p tay v i các ph n-t n m vùng, ngày càng gia-tăng m c-đ và c ng-đ gây h n-lo n tr t-t và làm suy-thoái tinh-th n các l c-l ng qu c-gia. V m t chính-tr , C nh sát Qu c Gia v a ph i đ i-phó v i các b -ph n Đ ng,

anh đừng tùy tôi xét trộm c, đừng tránh oan-c, tr-ng i cho công-tác chìm. y là nh anh hi u rõ ph ng-th c tình-báo và đ t nhu-c u ch ng C ng lên hàng u-tiên. Đó là quy t-đ nh linh-đ ng duy-nh t trong c ng-v Chánh S T -Pháp c a anh Long.

*

K ni m đ m nét nh t trong đ i tôi v anh Long là v rút lui ra kh i Đà-N ng, thành-lũy cu i cùng c a Quân-Khu I Vi t-Nam C ng-Hòa.

Lúc y vào kho ng 10 gi t i ngày 28-3-1975.

Trên máy vô-tuy n truy n-tin thu c h C nh-Sát S c-Ph c n i-thành Đà-N ng, tôi nghe m t đài g i đài trung- ng, nh ng không có ai tr i. lát sau, có m t đài khác c t ti ng: “Đ ng g i vô-ích, b n chúng ch y h t c r i!” Tôi bèn h i đài h i nãy, thì đ c báo-cáo là có nhi u ng i ăn m c n-x n, vũ-khí c m tay, đang nép hai bên l đ ng t h ng Hòa-C ng ti n vào.

Tôi dùng làn sóng c a h Đ c-C nh ra l nh cho S Tác-V Vùng và S Đ c-C nh s -t i đ i-phó, đ ng-th i g i máy đ i n-tho i cho đ i-tá Nguyễn Xuân L c, T -L nh C nh-L c Vùng I, lúc y đang cùng có m t v i các Chánh-S Vùng và m t s Ch -Huy C nh-L c T nh t p-trung t i đây.

lát sau, anh Long đ n ng i t i phòng truy n-tin c a Ngành Đ c-C nh Vùng - n i đây có máy âm-tho i c a c 2 h n i+chìm đ a-ph ng l n h toàn-qu c, và máy đ i n-tho i b u-đ i n, đ i n-tho i quân-s - cách dăm m i phút l i g i h i tôi tình-hình th nào.

Vì máy quá b n, tôi khuyên anh vào phòng-gi y c a đ i-tá L c đ cùng theo-dõi đ i n-bi n tình-hình chung.

Kho ng sau 11 gi đêm, t đài Đ c-C nh Vùng I trung-tá Long g i tôi. L n n y tôi nghe gi ng anh run lên, l i-l tr nh-tr ng khác th ng: “Tôi xin m i ông Ph -Tá đ n ngay đ t -ch c phòng-tuy n và ch -huy đ i-ngũ t -th cùng v i anh+em chúng tôi!” (T -th là l i cam-k t c a trung-t ng Ngô Quang Tr ng đ c trên Đài Phát-Thanh Đà-N ng su t chi u hôm nay).

Tôi h i v đ i-tá L c thì anh đáp g n v i gi ng b c-t c và chán-ch ng: “Các ngài đào-ngũ h t r i!”

Anh Long k l i v i tôi là anh đ c l nh, cùng v i m i ng i có m t t i tr -s Vùng – Chánh-S các S , Ch -Huy c a m t s t nh, có c m y viên đ i-tá quân-đ i – theo đ i-tá L c xu ng b n Giang-C nh, lên tàu Giang-C nh, r i b n h ng ra bi n Đông.

Anh h i đi đâu thì đ i-tá L c tr l i: “Chúng ta di-t n vào Nam!” Anh th y máu u t xông lên đ nh đ u, la lên: “Gi c ch a t n-công, thu c-viên v n còn l i, mà c p ch -huy đã lén-lút b đi nh th này là hèn!” L c c gi i-thích: “B T -L nh Quân-Đoàn đã rút đi r i. Trong tình-hu ng này chúng ta đành ph i ph lòng anh+em mà thôi!” Long bèn rút súng, nhìn th ng vào m t t ng ng i v i v khinh th ng, và b o tàu ghé vào b cho anh tr lui.

Trung Tá Nguyễn Văn Long: Báo Quốc công chúng

Tác Giả: Lê Xuân Nhu & Duyên Anh & Nguyễn An Vinh
Thứ Tư, 11 Tháng 8 Năm 2010 07:15

Và anh đã vẽ tranh-số, đi cùng chiến-dịch, sống chết có nhau với anh+em.

Tôi tin-tưởng và kính-phục anh Long vô cùng; nhưng tôi thấy rõ là nếu được thì sẽ dính kết đó, khó lòng đi-đến ngoài ho-tên bên ngoài, nên nói là tôi biết họ. Anh xin mượn tôi mấy vô-tuyệt nếm tay, và đòi đến họp với tôi.

Tôi kéo thiêu-tá Ngô Phi Đóm, Chánh Sĩ Tác-Vũ, ra xe. Đến bên Bức-Đường quố gia xe Jeep xanh+trắng và ô-liu bên dưới nghênh-ngang; gởi máy vô-tuyệt trên hồ Sĩ-C-Phục đến đi-tá Lữ C Sĩ, Nhà, không ai trông; tôi bèn ch-thứ Trung-Tâm Hành-Quân Đốc-Cảnh báo-cáo số-việc lên trung-đoàn.

Anh Long đã đến nhà tôi, hỏi tôi ở đâu, tôi đáp là đến Đốc-Khu, nhưng tôi đến Bộ Tư-Lệnh Quân-Đoàn; nơi đây vắng hoe. Anh hỏi, tôi đáp là vào phi-triêng, nhưng tôi đến Sĩ An-Ninh Quân-Đội; nơi đây cũng vắng còn ai. Anh không gặp tôi, hỏi hỏi; và tôi hỏi đi, tránh anh. Cứ thế mà tôi đến họp các nơi và là chủ đề cho niềm tin của dân-nhân.

Đến sau nửa đêm thì cả thành-phố đến qua cầu Trừng Minh Thủ qua bên cầu ng, bãi biển Quận III, đến mong chờ vào Sài-Gòn. Tôi cùng Tác-Vũ, Thám-Sát Đốc-Biệt, quan-sát xong tình-hình bên đó, len lách tranh vẽ thì thoáng nhìn ánh đèn pha thấy rõ hình-dáng của anh, mặt cả cảnh-chiến-phục, gác khẩu M-16 ngang đùi, mặt-mày đen gay, tóc uốn như ngọc đen yếm-nghe, lái xe vượt qua.

Đó là hình-cảnh cuối cùng của trung-tá Nguyễn Văn Long, mãi mãi hằn sâu trong ký-ức tôi.

*

Ngày sáng, ngày 29-3-1975, Việt-Cộng pháo-kích hỏi-cộng, phi-triêng. Mặt sáng, đến công tởn hòng núi Non-Nước bắt đầu tấn-công vào. Đến trưa, tôi gởi máy vẽ cho đi-ủy Nguyễn Văn Tuyên, Chánh Sĩ Nghiên+K, lúc đó còn ngồi tại chỗ, ra lệnh gởi-tán Trung-Tâm Hành-Quân của Đốc-Cảnh Vùng I, là bên-phần của cùng của Chính-Quyển VNCH còn ho-tên đến phút cuối cùng, và cho phép thu-ciên tìm phò-ng-tiến thoát thân. Xếp chi, tôi mời kiếm đến chi-cứu, rồi bắt, liêu-lĩnh trình các lần đến pháo-kích của địch và tranh-xuất của chính bên mình.

Và tôi không còn gặp lại anh Long.

*

Cái chết của trung-tá Cảnh-Sát Nguyễn Văn Long làm tôi suy-nghĩ rất nhiều.

Anh đã phục-vụ đất nước khác nhau, đảm-trách công-tác nhiệm vụ khác nhau, nhưng vẫn giữ mình trung-chính khi-tiếp. Anh tuy lớn tuổi nhưng vẫn trẻ-trung trong lối sống và trong công việc, không biết là trước hay sau này vượt qua.

Trong lúc nước nhà đang bên cảnh-sự xâm-lãng, anh ý-thức đến chúng là kẻ thù sẽ mất cả toàn-dân, sống-nghỉ phải công-phụng là ưu-tiên sẽ mất cả mọi người yêu quý -do, nên anh

phần góp phần vào. Thành-quả chúng Công cộng của CSQG nói chung, là đã có lúc họ đứng cưỡi trên đầu con số chúng bạn thì t-hỏi trên chiến-trường, do đó, anh tôi nhận lãnh vào bản-thân mình một phần trách-nhiệm đối với đời-phồn vinh và nhàn t-ảnh mà chúng họ nghĩ chúng ta nên nghĩ; nhưng trên tất cả là sự sụp đổ thối-m-khối của Việt-Nam Cộng-Hòa, mà đối với tôi-quốc, dân-tộc, lịch-sử, và thế-giới, thì cái trách-nhiệm vô cùng lớn-lao này như t-định là của những người, trong đó có anh; nên anh tôi xin - cũng như các anh-hùng Nguyễn Khoa Nam, Lê Văn Hưng, Phạm Văn Phú, Lê Nguyên Việt, Trần Văn Hai, Hoàng Ngọc Công, vân vân - đứng trên vai tôi-nhân và quốc-dân, và đừng nói lên tinh-thần bất-khuất của người chiến-sĩ t-đo, không chúng ta mình đứng hàng kẻ thù.

Cái chết của anh Long làm tôi hãnh-diện vô cùng. Tuy người chết không mong được đi như công dân, nhưng bạn-phần của người sống là phải phát-huy những gì mà người sáng tạo, để như đó mà mình tin-tưởng và phần-không ít phần-tuyệt lo toan sống-nghĩ phần chung.

Bây giờ, đối với toàn-dân, Nguyễn Văn Long không còn là một trung-tá, là một Chánh-Sĩ Sĩ-Pháp, là một viên-chức an-ninh, là những gì khác nữa... mà anh đã là và vẫn còn là đối-diện cho bất-cứ chiến-hạm u - u-tú nào, không phân-biệt công/p/b, chính-v, ngành/nghề, hình-số hay phần-gián, phái mnh hay phái đp; mà anh đã vinh-quang đi vào lịch-sử với tư-cách một anh-hùng của dân-tộc Việt-Nam nói chung và Lịch-Lịch của Cộng-Sát Quốc-Gia nói riêng.

Kính mời quý vị xem bài của Duyên Anh: Máu Trung Tá Long đã thấm xuống lòng đất mẹ

Tôi không hiểu, trong Dinh Đốc Lữ, Địch của văn Minh và bạn hàng thối lố lảo đảo mớ c đò nào trộm công kính xác của bạn phóng viên công số và trộm công nhàn câu hỏi ch hỏi hỏi lảo cớ a b đố i giới phóng công tá. Họ có nghe những tiếng súng danh đ, trách nhiệm, tư quốc của lính vẫn nghe đi t T-54 của Thủ Nghè, của lính nhữ dù cách công Dinh Đốc Lữ công bao xa? Chúng tôi vào trung tâm thành phố. Dân chúng đang bu kín công viên công hai người chiến sĩ thữ quân lịch chiến Việt Nam công súng nhữ m thữ ng vào Hồ Việt. Những chiến loa gôn trên cây cao đã oang oang giới nói mời chào công giới phóng miền Nam. Bài hát Tiến vào Sài gòn ta quét sạch giới thù muôn rung chuy thành phố. Những trử và thi u nhữ. Công số n đã tiếp thu Đài phát thanh, Báo đi n... Giới nói công cáo của Lý Quý Chung và ca khúc Nử vòng tay lịch không còn nữa.

Chúng tôi lách đám đông. Địch chân công đả của thữ quân lịch chiến, xác mớ công nh sát nh m đó. Máu đ u ông ta chử ra tử i rói. Những sĩ quan công nh sát đeo lon Trung tá. Ông ta mớ c đng ph c màu xanh. Nử túi công in ch Long. Trung tá công nh sát Long đã t sát đ đây Công số n đ mớ c ông ta nh m g i đ u trên vũng máu. Phóng viên truy n hình Pháp quay r t lâu công nh này. Lúc tôi đ n là 14 gi 30. Dân chúng đng mớ c nh m trung tá Long, nh c mớ t đ m đĩa. Những người không khóc thì mớ t đ hoe, chử p nhanh. Tất cả im lịch, thữ k nhữ ng bài ca cách m ng, nhữ ng lịch hoan hô b đ i giới phóng.

Trung tá Long đã chử n đúng chử đ tu nh tiếp t. Tất ng giới thành Sài gòn là T ng trử n Sài gòn đã đào ngũ. Tất ng giới thành Sài gòn là Đô trử ng Sài gòn đã đào ngũ. Tất ng giới thành Sài gòn là

Tôi ngắm đ̣c C̣nh sát qục gia đã đào ngũ. Không có Hoàng Dịu, đ̣nh ng tṛng ḷch ṣ chó đ̣ c̣a tḥi đ̣i chúng ta. Và trên nḥng tịu thuỵt đ̣u tranh, nḥng ḥi ký chịn đ̣u c̣a nḥng con ng̣i ṭ nḥn ṣng hùng ṃi hoàn c̣nh, ng̣i ta không tḥy ṃt dòng nào vịt ṿ cái cḥt tuỵt ṿi c̣a trung tá C̣nh sát tên Long. C̣ng ṣn đã cḥng ngu đ̣i phong anh hùng, lịt sĩ cho qục gia. Ḥ đ̣c quỵn anh hùng, lịt sĩ. đ̣nh ng cục đ̣u tḥu anh hùng, lịt sĩ qục gia ṭi ḥi ngọi, cḥa tḥy ṃt nén tâm ḥng ṭng ṃ trung tá Long. Có ḷ, lịt sĩ đích tḥt không ḷi ṇn ḅng lịt sĩ gị ṿ tḥ thì tḥi đ̣i chúng ta đang ṣng là cái tḥi đ̣i gì nḥ? Nó không cḥu, không thích vinh tôn cái tḥt, đã đành, nó còn nḥn chìm cái tḥt và ṿy ḅn lên cái tḥt ṃt cách thô ḅo, đ̣n ý và ḷnh lũng. Khi cái tḥt ḅ nḥn chìm, ḅ ṿy ḅn, cái gị ṇi ḅt, sáng giá và chói ḷi, tḥm tho. Nḥ ṿy, ṃi giá tṛ ṿ tinh tḥn, ṿ đ̣o nghĩa ḅ nḥn chìm theo. Ṛt cục, ḅn gị hình ṣng ṿi cái gị c̣a chúng, huỵn học ṃi ng̣i i ḅng cái gị ṿi ḅo ḷc c̣a quỵn uy ḥp pháp và c̣ quỵn uy đ̣o ṭng ḥu thụn. Và ng̣i công chính tḥ đ̣ng, buông xuôi. Cụi cùng, con cháu chúng ta ṣ cḥ bịt lịt sĩ đ̣t sét, anh hùng gian đ̣i, vĩ nhân pḥng tụng.

Tôi mụn bịu đ̣ng trung tá Long nḥ Hoàng Dịu hôm nay, Hoàng Dịu c̣a Sài gòn. ông ta đang ṇm kia, đ̣i chân ṭng đ̣i tḥy quân ḷc chịn Vịt Nam anh dũng. Máu trung tá Long đã tḥm xụng lòng đ̣t ṃ. Cái cḥt c̣a trung tá Long ṇu cḥa tḥc ṭnh đ̣c ṣ u mê c̣a tḥ gịi ṭ do thân c̣ng, c̣a ḅn pḥn chịn làm đáng thì, ít ra, nó cũng bịu ḷ cái khí phách c̣a ṃt sĩ quan Vịt Nam không bịt hàng gịc. Tôi không ṃy hy ṿng cái cḥt c̣a trung tá Long lay đ̣ng ṇi cái bóng ṭi vô liêm ṣ trum đ̣c tâm ḥn nḥng ông ṭng đào ngũ. Chúng ta ḥnh dịn làm ng̣i i Vịt Nam ḷu vong vì chúng ta còn trung tá Long không đào ngũ, không đ̣u hàng gịc và bịt cḥt cho danh đ̣ mịn Nam, danh đ̣ c̣a ṭ qục.

- Tôi cḥng kịn ṭ phút đ̣u.
- Ông nói sao?
- Tôi nhìn rõ ông ta rút súng ḅn vào thái đ̣ng mình.
- Tḥt cḥ?
- Đáng ḷ tôi pḥi nói đ̣i.
- Ṭi sao?
- Vì nói tḥt lúc này không có ḷi.

Tôi nghe hai ng̣i i Sài gòn nói chuỵn. Và tôi đ̣c nghe "Huỵn ṣ ṃt ng̣i mang tên Long" do ṃt trong hai ng̣i i ḳ. Truỵn nḥ ṿy: 10 gị 30, Đ̣ng văn Minh đ̣c ḷnh đ̣u hàng, quân đ̣i và c̣nh sát tuần ḷnh Ṭng tḥng, ḷt qụn áo, gịy ṿ, nón mũ, ṿt súng đ̣n ḅ cḥy ṿ nhà mình hay nhà thân nhân c̣a mình. Ṃt mình trung tá Long không ḷt chịn bào, không phi tang tích huân cḥng, không lịng súng đ̣n. Trung tá Long ṭ ṇi nào đ̣n, cḥng ai rõ. ông xụt hịn đ̣ công viên tṛc Ḥ Vịn ḥi 12 gị. Ng̣i trên gḥ đá, ông ta tṛm ngâm hút thục. Ṛi ông ta nhìn tṛc, nhìn sau, ngó ngang, ngó đ̣c. Ṛi ông ta đ̣a tay ôm ḷy đ̣u, cúi tḥp. Khi đ̣y, Sài gòn đã đ̣n ào tịng hoan hô c̣ng ṣn gịi phóng. Ḅt cḥt, ông ta đ̣ng đ̣y,

Trung Tá Nguyễn Văn Long: Báo Quốc công thân

Tác Giả: Lê Xuân Nhu & Duyên Anh & Nguyễn An Vinh
Thứ Tư, 11 Tháng 8 Năm 2010 07:15

chúng tôi rất ngạc nhiên chân thành ngẩng đầu. Trung tá Long đứng thẳng người. Ông ta ngẩng người. Thản nhiên, ông ta rút khẩu Colt, kê hướng súng vào thái độ nghiêm mình bóp cò. Tiếng nổ nổ trùm lấp tiếng hoan hô của chúng tôi. Trung tá Long đứng thẳng.

- Đó, dĩ nhiên cái chết của Trung Tá Long.

- Ông có mặt ở đây trước lúc trung tá Long xuất hiện?

- Phải. Tôi tuy ở trong, không thì ở ngoài nhà nữa.

- Rồi sao?

- Dân chúng bu quanh xác trung tá Long. Chúng tôi thấy ai có thì gọi kéo xác ông ta đi. Phóng viên truyền hình Pháp thu cảnh này khắp nơi. Chúng tôi đã không thu được cái oai phong lẫy lừng của trung tá Long. Họ đứng quá chậm và họ quay phim mặt xác chết. Ông hãy nhìn cho kỹ. Trung Tá Long tuấn tú cùng chí bền bỉ, cùng cấp bậc, cùng tên mình.

Tôi đã nhìn kỹ. Lịch sử của chúng ta đã có những vị anh hùng chết có tên mà không có họ. Như Đô đốc Tuy, Đô đốc Long... Hôm nay, chúng ta có thêm trung tá Long. Nhưng ai sẽ viết lịch sử? Và liệu sự gia đình sau có soi tìm niềm tin của Trung tá Long chực máu mặt nhìn quê hương lạc vào tay quân thù mà bất lực của quê hương, mà chúng còn biết đem cái chết của quê hương, dân tộc. Đã hàng triệu chết vì những chuyến khám nghiệm, viết về những tên khám nghiệm, viết về những sự việc khám nghiệm cùng. Dòng chết nào đã viết về Trung tá Long? Người ta đã viết về pho sách dày của một người rã xác chết. Người ta cũng đã viết về pho sách dày của một suy tôn xác sống. Người ta tin vào. Người ta vô ve. Dòng chết nào đã viết về Trung tá Long? Ai đã làm công việc sự lý lịch đầy đủ của vị liệt sĩ đích thực này? Than ôi, lịch sử đã hóa thành huyền thoại. Cho nên người ta nhìn quắc mắt mà không cảm giác linh hồn từ quốc phước phước bay. Chúng ta đang bước sống trong cái thời đại của những ông tướng ngạo ngạo, của những ông tướng trơ trẽn ngạo ngạo không hề biết xấu hổ. Thời đại của chúng ta còn đòi đo lường, kẻ sĩ và kẻ vô liêm đàng hóa trong "lý tưởng" người rã xác chết và suy tôn xác sống.

Xà, Hàm Nghi 8 tuổi, hỏi chúng tôi:

- Tay bạn lấy gì rửa? Chúng tôi trả lời:

- Nước.

Hàm Nghi hỏi thêm:

- Nước bạn lấy gì rửa?

Chúng tôi ngạc nhiên:

- Tàu bạn học, chúng tôi không hiểu.

Hàm Nghi nói:

Trung Tá Nguyễn Văn Long: Bức thư công khai

Tác Giả: Lê Xuân Nhu & Duyên Anh & Nguyễn An Vinh
Thứ Tư, 11 Tháng 8 Năm 2010 07:15

- Nỗi căm giận máu mà rã!

Trung tá Long đã lấy máu rã máu t v t ô nh c 30-4. Lính nh y dù đã lấy máu rã máu t v t ô nh c 30-4. Lính văn nghệ đã lấy máu rã máu t v t ô nh c 30-4. Nh ng k t o ra ô nh c 30-4 lấy gì nh ? H đang c m ca, c m đĩa x p hàng ng a tay lấy c m, lấy n c đ o Guam. B t đầu ch ng x y ra tranh c m nh tranh quy n bính. Và b t đầu ch ng b ông quân c nh M đến t ng m t vài cái tát xi c! Nh ng k này v n th a th i vô liêm s đ h p bàn, hi n k t c u n c. L ch s i thêm vài ph trang chó đ .

Gi i phóng quân đã đ đ y tr c th m H Vi n. C đ uôi chó hoan hô t ng b ng. Dân chúng chiêm ng ng Trung Tá Long t n m n. Trung Tá Long n m nguyên ch ông ngã r p cho máu rã a nh c Sài gòn. Giã t li t sĩ! Vĩnh quy t li t sĩ. Xin hãy phù h tôi kéo dài cu c s ng hèn đ có ngày đ c vi t vài dòng v Trung Tá.

BBT: Qua nh u bài vi t v Trung Tá Nguyễn Văn Long mà chúng tôi có đ p đ c tr c đây, chúng tôi v n c m th y có đ u gì đó còn th u sót, n u không mu n nói là ch a th a m n đ c nh ng gì mà chúng ta mu n b t v Trung Tá Long. Ng i mà chúng tôi nghĩ đ n có th b tíc cho nh ng th u sót đó không ai khác h n là c u Trung Tá Nguyễn An Vinh, nguyên Ch Huy Tr ng B Ch Huy C nh Sát Qu c gia Đà N ng, ng i đã có th i gian dài đ c g n gũ v i Trung Tá Long, trong ph m vi B Ch Huy Khu I, cho đ n ngày 30 tháng 4 năm 1975.

Kính m i quý v xem bài c a c u Trung Tá Ch Huy Tr ng Nguyễn An Vinh

Sau chính bi n 1 tháng 11 năm 1963 t đ n n Đ nh t C ng Hòa, Qu c Gia tr i qua m t th i k h n l an. T i mi n Trung, đ c bi t là Th a Thiên Hu , h at đ ng ngành an ninh tr t t hoàn toàn tê li t. Ch trong vòng ch a đ y 3 năm mà đã thay đ i sáu Giám-Đ c Nha Công An. Có ông ch t i ch c 32 ngày. Hai Tr ng Ty Công An Th a Thiên và C nh Sát Hu đ u là c s nòng c t C ng S n, m t vài tay chân c a nhóm Ph t Giáo n Quang tranh đ u ly khai xu ng đ ng phá r i. An ninh tr t t hoàn toàn suy s p.

Đ đ i phó v i tình hình r i ren c a vùng I, tháng 6 năm 1966 Trung ng quy t-đ nh b nhi m Thi u Tr ng Nguyễn Ng c Loan đ m nhi m ch c v Tr ng Giám Đ c C nh Sát Qu c Gia, và ngay l p t c, ông cho ch n ch nh l i nh ng ho t đ ng c a L c L ng C nh Sát Qu c Gia t i đ a ph ng đ y bi n đ ng này, đ ng th i b nhi m Qu n Tr ng C nh-Sát Võ L ng gi ch c Giám-Đ c C nh Sát Qu c-Gia Vùng. Qu n Tr ng C nh Sát Võ L ng là Giám-Đ c th b y k t năm 1963 và là ng i đ u tiên gi v ng đ c k c ng tr t t sau m t th i gian h n lo n quá dài. Đ mau chóng n đ nh nhân-s c cũng nh h at đ ng, Ông cho l nh di chuy n Nha CSQG t Hu vào Đà-N ng. Ông cho t t c nhân viên d dàng trong m t tháng đ thu x p gia-đinh.

Trong vòng m t tháng đó, ph n đông nhân-viên đã có đ thì gi đ n đ nh vi c nhà c a và chuy n con cái h c hành. Ch riêng Trung Tá Long, lúc y v a đ c b nhi m ch c Ch -S Phòng An Ninh N i B kiêm Thanh Tra, là còn loay hoay ch a ki m ra n i tá tíc cho gia-đinh. H t h n 1 tháng, Ông không th m xoay s n a mà đã sáng ki n th c hi n m t vi c c kim không gi ng ai:

Thầy có một kho hàng dệt công trường trên đường Duy Tân, gần ngã ba Thành Phố, Ông đem lên một cái chái lập tôn, đưa hàng vào bán công trường thành công một Công Sở. Đó là nơi gia đình ông đang cư trú, không đi đâu không nơi nào.

Có hai nhân viên thu thuế quyên ghé thăm thầy cả nhà ban đêm họp hai người đèn dầu lù mù, hỏi nhau hùn tiền mua đèn cho ông một cái đèn Manchon. Ông chấp nhận nhưng không lấy, nói thế nào ông cũng không chịu, bắt họ đem đi trả lại.

Câu chuyện nhà ông Long họp đèn dầu được nhiều người kể đi kể lại. Một hôm nhân có dịp người chung xe với ông Giám Đốc lên họp Quân Đoàn, tôi kể Ông nghe câu chuyện về cái đèn Manchon. Ông Giám Đốc lúc đó nói: "...tính của Long là vậy, tôi biết chờ lâu, chờ họ còn làm bên Công An Liên Bang. Đó là một người rất tốt, thanh liêm và công việc, đồng con nhà nghèo...". Thế lúc đó cho đến khi vào họp Ông không nói thêm gì nữa. Ông lấy hàng, đem hàng nhò có đi tư tính toán suy nghĩ, ngó mông lung ra ngoài đường. Tuần lễ sau, tôi ghé nhà Long thăm đã thấy có đèn nơi nào. Họ ra thì biết trong lúc Ông Long đi làm, có 2 người tới bắt cho 2 bóng đèn và 2 lồng đèn đi, một vòi nước. Họ không lấy tiền cũng không cho biết ai sai tại. Tôi biết ngay là do sự can thiệp kín đáo của Ông Giám đốc. Biết Ông không ra mặt tôi cũng làm thỉnh luôn.

Liên sau đó, trong một phiên họp khoáng đại, ông Giám Đốc hỏi tôi, nhà Long có đèn không. Tôi trả lời có rồi, có cả nước nữa. Ông gật đầu, mọi người nhìn về phía Long, nét mặt hiền lành khoan dung. Ông vui vì đã giúp được các công nhân một việc tuy nhỏ nhưng rất cần bách công nhân thì tốt. Tính Ông quản lý, kín đáo và chi-tiết. Nhiều khi làm việc như đèn nước, không cần cho ai biết.

Đoạn này, vì cần sự minh bạch Huân vào, phòng các chướng ngại, Ông Giám-đốc cũng không có thể dinh phí ở tạm một phòng trong khách sạn Grand Hotel trên đường Bạch Đằng. Trong khách sạn có sẵn Restaurant. Ông thường dùng bữa với nhiều viên chức khác ngành, vừa ăn vừa luận bàn công việc. Nhưng lúc không mời ai, Ông gọi tôi tới ăn cơm chung. Nhưng có chút khả năng giao-thiệp, quen biết nhiều người và luôn sẵn lòng nghe chuyện của vô hoan, Ông thường nghe người nhiều gì với tôi, bàn về đời sống, phần lớn là những việc trên trường đời, không dính dáng gì tới công việc. Nhân một lúc vui vẻ, cười nói, tôi nhắc lại chuyện Trung Tá Long và hỏi Ông lý do không cho Long biết việc Ông can thiệp bắt đèn nước vào nhà. Ông cười rồi lắc đầu. Sau đây là những gì Ông Giám đốc Võ Văn nói về Trung Tá Nguyễn Văn Long:

"...Tôi biết Long từ những thập niên 1940, khi Gi (tiên ông thông đường miền Trung có nghĩa là Anh, Ông) mời gia-nhập Ngành An ninh tại Tây. Gi nói tiên ông là siêng năng công nhân, khéo-luật và trong sạch. Luôn luôn không quên nơi quê nhà những gia-đình đồng con cái suốt đời không thể hào những bằng lòng phi nghĩa nên thế nào cũng nghèo. Cả đời nhà mình. Đúng ra, trước năm 1963 Gi cũng có một căn nhà trên đường Đinh Tiên Hoàng, Thành Phố Huế. Nhà này có tiền nhiều năm trước, có thể do cha mẹ để lại. Trước đó chánh Ông Diêm, Gi bắt giam trong vụ Gián Địch Miền Trung do Phan Quang Đông đi tra khai thác. Trong thời gian bị giam giữ không lấy được tiền hàng tháng, bà vợ đã phải bán căn nhà này để đóng góp cho gia đình...

...Gi nói rằng rất cần công nhân, nhưng thiển, không có khả năng xoay xở, nên càng không muốn xoay

Trung Tá Nguyễn Văn Long: Báo Quốc công thân

Tác Giả: Lê Xuân Nhu & Duyên Anh & Nguyễn An Vinh
Thứ Tư, 11 Tháng 8 Năm 2010 07:15

xã bả y bả. Những lúc gặp khó khăn thì cứ ngỡ rằng chúng ta đang, không hề muộn như vậy. Giờ rồi thì khó chúng ta khi phải chịu đựng những khác. Điệu này giờ thích được cái sao tôi không trộm cắp cho biết đã như những cái để nên những cái cho gia đình Gi. Chuyền như không muộn Gi có một cái mang...

... Là viên chức kể chúng ta, phục vụ trong ngành đã hơn 20 năm, Long có khá nhiều cái hay là khá hơn, nhưng cái hay nào Gi cũng bỏ qua, có khi còn quy định thì chúng ta thì tay, nên đến bây giờ vẫn sống chết theo chúng ta.

... Gi bắt đầu giam trong vụ Gián điệp Miền Trung năm 1962 nên sau khi Chính Phủ Ngô Đình Diệm bắt đầu, Long được cử ngay làm Trưởng Ban Công Tác Đặc nhiệm đi tra vấn và tài sản của chúng ta cũng như của nhóm Cộng Lao. Nhiệm vụ của chúng ta này Long tha hồ ăn oản giang hồ. Nhưng trái với mọi suy đoán, Long hành xử trách nhiệm hoàn toàn vô tội, không nghe lời xúc phạm, không thành kiến, cũng như không bỏ lòng tìm vết. Để tránh mọi tay môi giờ chúng ta xin xử dứt lốt lời thôi, Long cứ đi luôn trong số, thốt khuya mới về nhà. Đó là cái gia đình đã theo Đạo Công Giáo, nhà thuê ngay kề bên Dòng Chúa Cứu Thế Huế. Nhà Long của đóng then cài. Long không trộm cắp.

... Năm 1965, Long được bổ nhiệm làm Trưởng Ban Công an Đặc Biệt Miền Hải, đóng theo Nam Vĩ Tuyến 17 thuộc Quân Trung Lữ Đoàn, Tổng Quân Tr. Nhiệm vụ của chúng ta bao lâu thì Phòng Lữ Đoàn B, Văn Liệu, Kế Toán đưa cho Gi một phong bì đầy tiền. Long hỏi cái gì thì hỏi cho biết, như thông lệ trước, đây là số tiền bán bớt xăng nhớt và văn phòng phẩm nộp cho Trưởng Ban làm một phí giao tế. Gi đưa một, trên một đôi mắt chúng ta dám. Đó đó hỏi ai dám lén phén chuyển tiền nong lem nhem với Long...”

Kể đến đây Ông Giám Đặc Biệt thành tiếng và nói đùa: “...Nếu Long chúng ta vài ba một phong bì như thế thì đâu đến nỗi bây giờ phải đi tù như Duy Tân. Nên như Long đang là chức Trưởng Ban Ty khi được lệnh di chuyển từ Quân Tr vào Đà-Nẵng. Một Ông Trưởng Ban Ty mà ngày trước ngày sau phải đi tù thì thế gian chúng ta có một Nguyễn Văn Long mà thôi, không có người thế hai. Báo nhiệm Long vào chức An Ninh Miền Bắc và Thanh Tra, tôi yên tâm nhưng cũng có nhiều anh khó chúng ta không vui đâu...”

Khi tôi hỏi về Vụ Gián điệp Miền Trung, Ông cho biết về chúng ta không hẳn là có thật mà chỉ do Pháp cố ý dùng chuyển lên để phá thế. Công việc của Phan Quang Đông là huấn luyện và tung mạng lưới tình báo gián điệp ra Bắc hoạt động vùng Thanh Nghệ Tĩnh mà thôi. Đông không dính líu gì đến vụ này chính và an ninh quốc gia. Đông bỏ hết hình thức bắt míng, do áp lực của Cộng Sản trong nhóm tranh đấu, gây rối Miền Trung. Không có vụ gián điệp thì Đông cũng bỏ đi.

Hình như Long biết số kiến này cho nên ngày xưa Phan Quang Đông tới Sân Vườn Đền Chi Lăng, mấy người bạn cùng với Long đi coi, Long thì chờ. Long nói: “...chuyển Đông có những gì đi chúng ta minh bạch, xét xem về vàng và có quá nhiều áp lực. Đông đâu đáng thế chứ! Về lời oán thù nên cái, không nên buồn... Ông Giám Đặc Biệt nói: “...Long không hề sợ thế với chính mình nhưng khoan dung nhân hậu, công bằng và rộng lượng với kẻ khác, cứ với kẻ về a mọi giam giữ mình...”

Trung Tá Nguyễn Văn Long: Báo Quốc công thân

Tác Giả: Lê Xuân Nhu & Duyên Anh & Nguyễn An Vinh
Thứ Tư, 11 Tháng 8 Năm 2010 07:15

Năm 1970, tôi bàn giao chức Ch& Huy Tr&ng cho Thi&u Tá Tr&n Hàng đ& ra Đà-N&ng. Vợ a nh&n vì c& ch&a đ& c& bao lâu thì Thành Ph& ch&u m&t c&n bão l&t Sóng Th&n kh&ng khi&p ch&a t&ng th&y trong c& trăm năm. M&a nh& trút n&c. Sóng bi&n g&m th&t đ& đ&i. M&t ph&n đ&ng trong thành ph& ng&p n&c quá đ&u g&i. Giáp ranh phía B&c Thành Ph& là Bãi Thanh Bình thành m&t vùng n&c m&nh m&ng. Nh&ng ng&t nghèo và nguy hi&m nh&t là khu t&m c& Ng&c Quang. Khu này là m&t gi&i cát b&i thoái tho&& n&m dài gi&a Bãi Thanh Bình và bi&n c&, không m&t bóng cây. T& t&m xa nhìn t&i, toàn khu hoàn toàn bi&n n&t, ch& còn th&y lác đ&c ít nóc nhà nh&p nh& theo sóng đ&. Gió r&t m&nh, th&i gi&t t&ng c&n. B& Ch& Huy C&nh Sát Qu&c Gia huy đ&ng toàn b& l&c l&ng c& h&u nh& Giang Đoàn và tr&ng đ&ng thêm m&t s& ghe thuy&n t& nhân trong n& l&c di t&n dân chúng vào khu an toàn, lúc &y là sân Tr&ng K& Thu&t đ&ng Cao Th&ng và chung quanh 2 Th&ng Đ&ng H& Giáo Ng&c Quang và Giáo X& Thanh Đ&c.

Qua máy truy&n tin, Giang Đoàn cho tôi bi&t gia-đình Trung Tá Long & vào m&t khu nguy hi&m nh&t. Nhà có th& b& cu&n trôi ra bi&n b&t c& lúc nào. C& gia-đình đã lên đ& c& đ&t li&n nh&ng Trung Tá Long đang ng&i trên m&t cái ch&ng tre, tay c&m chai r&u thu&c, nói là đ& & i gi& nhà, không ch&u đi đâu h&t. Tôi nghe mà l&nh ng&&i. Cũng l&i cái “Ông Tr&i s&” này n&a. Tôi không th& quên v& Ông c&m dùi & đ&ng Duy Tân năm nào và vì c& Ông Giám Đ&c Võ L&ng kín đáo giúp đ& b&t đ&n n&c cho Long.

Tôi nh& Giang Đoàn ra t&n n&i, đ&a máy truy&n tin cho tôi nói chuy&n v&i Long. Nghe ti&ng tôi, Ông nói ngay: Chào Ông Ch& Huy Tr&ng, tôi không sao đâu. Sau m&t h&i gi&i thích g&n nh& n&n n&, cu&i cùng ph&i vì n& đ&n lý do an ninh cũng nh& xin Ông h&p tác đ& làm g&ng cho đ&ng bào. Cu&i cùng Ông m&i ch&u vào b&.

Đ&n đ&p bão l&t xong, dân chúng lo s&a sang nh&ng th& đ& nát. Tôi đ&n tho&i cho Ông h&i thăm nhà c&a h& h&i ra sao. Ông tr& l&i t&nh b&: Nhà ch& có m&y t&m ván, x&p xu&ng r&i đ&ng l&i lên, có chi mà h& h&i. Tu&n này tôi xin ngh& m&y ngày phép và m&t m&t m& đ&nh là xong ngay. Tôi b&i ph&c cái thái đ& bình tâm gi&n đ& g&n nh& b&t c&n c&a Ông, nh&ng quy&t đ&nh ph&i ra t&n n&i coi cho bi&t. Tôi m&c th&ng ph&c cùng v&i m&y tay bài tr& du đ&ng đi Honda, lu&n lách ra Ng&c Quang. T&i nhà Ông Long, tôi h&t h&n.

Căn nhà c&a Ông ch& là m&t tác ph&m ch&p n&i v&i vàng và l&ng l&o g&m m&i th& t&p nh&p không đáng g&i là v&t li&u, góp nh&t t& nhi&u ngu&n g&c khác nhau. Nhà n&m l&t vào khu v&c t&m c& h&n đ&n g&m các gia đình đ& v& t&nh v&ng quê Qu&ng Nam m&t an ninh. Giây đ&n và giây ph&i áo qu&n ch&ng ch&t. R&t mau, tôi v&t nh& đ&n m&t b&n báo cáo c&a C&nh Sát Đ&c Bi&t v& vì c& C&ng S&n cài ng&&i vào dân t& n&n và v& xe ông Tr&ng Phòng Đ&c Bi&t Nha tên Di&p đi mua v&t li&u bên Qu&n Ba b& đ&t Plastic ch&t banh xác trên g&n Ch& C&n năm nào. Th&ng Ông, tôi nh&t đ&nh ph&i đ&a Ông vào thành ph&.

Ngày ngày hôm sau tôi nh& các Ph&ng Qu&n tìm dùm m&t mi&ng đ&t cho Ông Long c&t nhà. Các n&i tìm đ& c& khá nhi&u nh&ng tôi ch&n ra 4 ch&. Tôi lái xe đ&a Ông đi xem. C& 4 ch& Ông không ch&nh ng&n ng&i không quy&t đ&nh, vì n& đ&n nhi&u lý do nghe cũng đ& c&. Chuy&n không th& ch&m tr&, tôi nói ngay: hay là Ông v& chung v&i tôi. Ông c&&i kh&y, t&ng tôi b&c mình nói l&i m&a mai. S& th&c khi nói câu đó, tôi nghĩ đ&n khu đ&t tr&ng sau t& dinh dành cho gia đình Ch& Huy Tr&ng s& 37 Nguyễn Th& Giang, ngay trung tâm thành ph&, sát t&ng rào Tr&ng Nam Ti&u H&c, có th& m& l&i đi riêng. Tôi ch& cho Ông. Ông ch&u li&n nh&ng còn bán

tín bán nghi. Để xác nhận không phải chuyện bông đùa, tôi đưa Ông tới một trái cây đường Phan đình Phùng, nói với bà chủ cho Ông một số cây ván thớt, hoá đơn gửi cho tôi. Tôi thấy Ông mới tin là chuyện thật và bắt tay tôi vui vẻ, nói lời cảm ơn.

Không chờ đợi lâu, Ông cho tháo căn nhà tại Ngõ C Quang, cha con chúng tôi cũng dọn về căn nhà mới. Chỉ trong vòng chưa đầy 2 tuần là xong, dọn nhà xong thì nhà tôi cũng qua. Gia đình Ông Long vui vẻ đã đành, phần tôi cũng vui không ít.

Những ngày tiếp theo, tôi chắc hẳn không thấy gì đâu hóa đơn tôi, hỏi ra mới biết: thấy tôi tâm, nên một lòng, Ông chỉ lấy một ít ván gỗ vào một tí coi cho đỡ c còn bao nhiêu Ông mua các đồ tiếp như một cái bãi phố thì đi đường Ông Ích Khiêm chỉ mấy xe Ba Gác thôi, đóng phía trong phía ngoài khá thoải mái. Một lần nữa tôi cảm thấy tính toán và sòng phẳng của Ông. Dọn vào nhà mới xong, ít lâu sau Ông thăng Trung Tá và được bổ nhiệm Chánh Sở Thuế Pháp, tiếp tục phục vụ tại Bộ Chỉ Huy Vùng. Từ đây Ông yên tâm bên cạnh nhà tôi và tôi cũng có chút thời giờ làm một chút quan sát:

Nhà Ông rất đông con. Một vợ một chồng, sinh 12 con, nuôi 13 đứa, có cả cặp sinh đôi sau cùng, một trai một gái. Ông còn có mang thêm một đứa cháu nội, anh nó đi lính trên Pleiku, giao luôn cho Ông giữ. Chưa hết. Nhà còn có thêm một con heo con. Bà Long nói phải nuôi thêm con heo làm gì, cho đứa cháu nội thêm tí ăn học. Chuyện nhà Ông Long nuôi heo nhiều người không tin, đòi đưa coi. Làm gì giữa thành phố, ngay cạnh dinh Chỉ Huy Trường Cảnh Sát mà lại có người dám nuôi heo. Ai nói gì thì nói, hiểu rõ hoàn cảnh gia đình, cùng cái lý do chân thật và tận tâm của Bà Long, tôi không phải đi. Một đứa con nhỏ của tôi cũng rất thích con heo. Đi học về, tôi nhìn thấy sang xem, cho heo ăn, trò chuyện khen heo sạch sẽ và mau lớn. Thấy các con thích, tôi cũng vui. Bà Long càng vui hơn.

Ông Long đối với con rất nghiêm nhưng không hề nào to tiếng. Ông nói chuyện gọn gàng trung liêm ngay cả khi nói chuyện sách đèn của các con làm việc. Ông thường dặn con: dù hoàn cảnh nào cũng ráng kiếm cho được ba miếng. Câu Ông thường nhắc đi nhắc lại với các con là: Khi nào cái đầu cũng trên. Cái đầu phải có kiến thức để đi lên khi cần toàn thân làm việc khác hẳn là việc tay chân lao động.

Những lúc rảnh rỗi nhà tôi hay sang chơi, khen mấy cháu học giỏi và thường đem dúi cho các em chút tiền để khi thì mua cái cặp sách, khi thì mua bộ áo quần. Để biết đứa cháu nội của tôi là nhà tôi thường nhắc. Ông Long có mấy con đã trưởng thành. Hai anh đi không quân, một thì đi giáp, ba Cảnh Sát. Đứa đứa lòng tên Phan, Sĩ Quan Biệt Động Quân, thì trốn. Thấy họ thoát các cháu vui phép, nhà tôi thường dặn dò phải cẩn thận giữ mình, đôi khi còn có chút ít tiền cho các cháu cà phê. Những chỗ thường yêu như hàng kín đáo như chỗ có các con và Bà Long biết, Ông Long thì không. Qua tôi, nhà tôi đã hiểu tính Ông Long rất thẳng và không bao giờ ai, dù là họ hàng người thân.

Trong năm năm sống cạnh nhau, Ông Long chỉ sang nhà tôi có một lần, đi chung với Ông Võ Hoàng, anh Ông Giám Đốc Võ Lương. Lúc này tôi vẫn chưa thêm một người bạn khác, Ông Huỳnh Giáo chủ Trường Ty Công-An Quận Tán làm căn nhà đường sau, phía bên phải. Nhà Ông Long bên trái. Ông Võ Hoàng là một nhà phong thủy cho biết hai căn nhà phía sau Trường là một phần phong thủy tuyệt hảo, che chắn hết mặt đất trước, rồi rồi, không sao đảo kiếm cùng kẻ xấu

chém lén sau lưng. Ông Ch Huy Tr ng s yên v t i ch c lâu dài. Tôi không biết nh u v phong th y, cũng không h n tin. Tôi ch mu n làm m t vi c t t khi có c h i đ giúp cho hai ng i b n mà tôi r t th ng yêu và m n ph c.

S ng bên nhà tôi lâu nh th mà gia-đình Ông Long không bao gi xin ân hu cho mình cũng nh cho b t c ai. H s ng l ng l , âm th m g n nh cam ch u. Bà Long th ng nói đây là căn nhà v a ý nh t t tr c đ n nay và ao c đ c đ đây mãi mãi.. Ni m ao c bình th ng gi n d y không đ c bao lâu thì Đà-N ng th t th , cu i tháng ba 75. Tại tr i ách n c đ s p xu ng, chúng tôi tan tác m i ng i m t n i.

Tôi thoát đi đ c trong gang t c, theo m t tàu M vào Cam Ranh. T i đây dùng tàu đồ dân-s vào Vũng Tàu. Khi v a m i t b ra l i bi n kh i, tôi g p Ông Long đi trên m t ghe đánh cá t Đà-N ng vào. Tôi đ i tàu cùng Ông xuôi Nam. V đ n Sài-Gòn chia tay m i ng i m t ngã. Tôi tìm cách cùng gia đình thoát thân l n n a. Qua t i Guam đ c m y ngày thì đ c tin Long t sát. Tôi bàng hoàng xúc đ ng, th ng Ông su t m t đ i l n đ n và k t thúc t c t i th kia. T đó tôi b thúc bách và t cho nh có b n ph n ph i tìm thêm tin t c c a Long:

M , tôi theo dõi các báo l n ngo i qu c có đăng trang bìa hình Long t sát tr c t ng đài Th y Quân L c Chi n khu ti n đ i Tr S Qu c H i, s c ph c và c p b c Sĩ Quan C nh Sát ngay ng n đàng hoàng, nh ng không có báo nào nói xác Long ai đem đi đâu. Tôi c nghĩ thi th vô th a nh n đã b vùi d p m t xó x nh nào.

Nh ng không. Kho ng h n hai tu n sau, Bà Long nh n đ c gi y báo vào nhà th ng Grall nh n xác. Nguyên do là khi tu n ti t, trong túi áo Long có th cấn c c đ a ch 37 Nguyễn Th Giang, Đà-N ng. Nhà th ng c theo đ a ch đó mà báo tin. Tôi nh là cái cấn c b c nh a y tôi đ i l i cho Long khi v a m i đ n vào chung, đ c biết có ch ký c a tôi làm k ni m, không ph i ch ký c a Thi u Tá Ch Huy Phó nh nh ng cấn c khác. T nhiên tôi có chút suy nghĩ sao mà cái vi c nh nh t nh vi c đ i cái th cấn c b c nh a năm x a l i đ a đ n m t s vi c quá quan tr ng nh th . Cái cấn c có ch ký c a tôi đó không ph i vì nhu-c u mà ch vì chút c m tình, nh ng l i chính nh nó mà gia-đình nh n đ c xác c a Long. Đây có ph i ch là m t đ i n ti n tình c hay là m t tính toán c n th n c a Long. Gi thuy t th hai h p lý h n.

Đà-n ng m t mau quá, Long ch a k p lãnh l ng tháng ba nên nhà không có ti n vào Sài Gòn. T i nghi p ch có cô Tâm, con th ba vào nh n xác. T i Sài Gòn ngày 17 tháng 5 cô Tâm cùng v i m t ng i ch th hai tên Đào và ng i em gái tên Thu n đang làm vi c Sai-Gòn t i nhà th ng Grall. T i đây nhân viên B nh Vi n, nh có đ c l nh c a Ban Giám Đ c, đã dành m i d dàng, ch v t n tâm chu đáo và t ra có thi n c m đ c biết v i ng i ch t. H t m r a, thoa thu c, u n n và chăm sóc thi th nh nhàng t t đ n đ làm các con c m-đ ng và ng c nhiên. Ngày chôn c t có ban h u s Nhà Th ng s c ph c và xe tang đàng hoàng, khoan thai đ a ti n t i Nghĩa Trang. T t c đ u hoàn toàn mi n phí. Thi hài đ c mai táng t i Nghĩa Trang Giáo X Công Giáo Bà Qu o v i đ y đ l nghi tôn giáo. Có Linh-M c đ n làm phép xác. Rõ ràng là cái ch t công khai và l m li t c a m t Anh Hùng v Qu c vong thân, ngay l p t c đã có ng i trân tr ng. Ít năm sau gia đình c i táng. L n này thì khăn tang tr ng m t vùng, đ y đ v và các con, các cháu, xác đ c h a thiêu. Tro ký thác t i Nhà Th Dòng Chúa C u Th Sài-Gòn, đ ng K Đ ng.

Trung Tá Nguyễn Văn Long: Báo Quốc công thân

Tác Giả: Lê Xuân Nhu&n & Duyên Anh & Nguyễn An Vinh
Thứ Tư, 11 Tháng 8 Năm 2010 07:15

X
X X

Ngày mất nác 30 tháng 4 năm 75, khi biết mái sá đã háng hát, nhiáu Táng Lãnh, Sĩ Quan, Binh Lính, Cảnh Sát và cánhân- viên Dân Chính đã tását tái nhiáu nái và báng nhiáu cách, cách nào cũng nói lên chí khí bất khuất không đáu hàng, không đá cho thân rái vào tay giác. Nhưng cái chết của Trung Tá Nguyễn Văn Long mới đác cá thá giái biết đán mau nhát, gây xúc đáng mánh nhát. Long đã chọn cách thá, giá giác cho cái chết có mác đích tái mát đáa điám không thá có nái nào thích háp hán. Trác Tòa Nhà Quốc Hội, đái chân Táng Đài Chián Sĩ là nái biáu táng Trái Tim đang thoi thóp của Miền Nam. Ông đã nám xuáng đó đách mát nháp đáp trái tim Ông. Ông dâng hián máu tái và mách sáng cho Tá Quốc. Khi cán phái luán bàn đông dái, cá thá giái cùng công nhán Long đã bình tĩnh sáa soạn cho cái chết táng chi-tiát. Long mác sác phác, cáp bác chán há, thá căn các cài trong túi áo. Trác lúc bán vào đáu, Long đáng nghiêm, chào kính Táng Đài rái khoan thai nám xuáng. Chá mát phát súng đát khoát và chính xác, Long anh dũng đán nán nác.

Đã mất thái sáng gán và làm viác chung, tôi tháng mán Long lúc sinh thái, kính phác Long khi đã chết và sá mãi mãi nhá Long. Cái chết của Long là mát cái chết bất tá.